

Před vejtoňskou hospodou

♩ = 104

K. Hašler

Na Smí - cho - vě o pou - ti, na ryn - ku, na ryn - ku,

pot - kal vo - ják roz - mi - lou Má - rin - ku, Má - rin - ku,

ze - ptal se ji z ve - se - la, jest - li by ho ne - chtě - la,

že byl ja - ko ma - lo - va - ný, řek - la ce - lá zar - dě - lá:

Za vo - dou, za vo - dou, před vej -

2 toň - skou hos - po - dou, až vyj - de mě - sí -

ček, dám ti z lás - ky ti - síc hu - bi - ček.

Za vo - dou, za vo - dou, před vej -

toň - skou hos - po - dou, až vyj - de

mě - sí - ček, dám ti ti - síc hu - bi - ček.

2. Z večera na Vejtoni u vody, u vody,
chodí voják okolo hospody, hospody.
Měsíček když vzešel jas, zavolal ho dívčí hlas,
a pak poznal, že ta světská láska není žádný špás.
Za vodou, za vodou, před vejtoňskou hospodou,
když vyšel měsíček, dostal tisíc hubiček.

3. Voják nikdy netuší, neví dnes, neví dnes,
nebude-li zítra spát v poli kdes, v poli kdes.
Milé musel sbohem dát, s regimentem pryč se brát
a na její sladké sliby v dáli vzpomínat.
Za vodou, za vodou, před vejtoňskou hospodou,
až vyjde měsíček, dá ti tisíc hubiček.